

LES PARETS DE LA DIALÈCTICA

Arnau

Gener de 2008

*Segurament algun dia,
gaudint ja del somni realitzat
mirarem el passat,
recordarem la dificultat, l'angoixa, l'esforç...
i sentirem la satisfacció d'haver lluitat.*

Observo, penso, analitzo
...i sento el desig.

Em moc, actuo, lluito
...i sento la vida.

Observo per on em moc,
penso quan actuo,
analitzo la lluita,
...desitjo viure.

El desig configura els somnis,
la il·lusió busca donar-los vida.

Mantenir la il·lusió
és imprescindible per transformar
els somnis en realitat.

Perdre o negar la il·lusió
és perdre o negar els somnis.

Quan no puc moure el què observo,
quan l'actuació és incapaç de seguir el pensament,
quan l'anàlisi de la lluita assenyala el fracàs,
...no puc donar vida al desig
...ja no desitjo la vida.

Error en l'observació? en el pensament? en l'anàlisi?
Error en el moviment? en l'actuació? en la lluita?

Per sort no hi ha dogmes ni esquemes tancats,
tot és acció i reacció, tot és moviment,
la dialèctica és la única llei universal.

...Sento el desig
i torno a observar, pensar i analitzar.

...Necessito viure
i em torno a moure, actuar i lluitar.

Seguir somniant
és riure's del fracàs,
mantenir la il·lusió
i aprendre de l'error.

Les parets de la dialèctica
poden ser murs immensos,
impenetrables.

Poden impedir el pas
als desitjos més intensos,
però no poden impedir
el pensament i el moviment.

Observo, penso, analitzo
...i sento el desig.

Em moc, actuo, lluito
...i sento la vida.

I sé que el desig surt de l'individu,
però la vida és col·lectiva.
Tinguem-ho ben present.